

برداشت مصالح در رودخانه ها و پیامدهای آن (مطالعه موردی - رودخانه جراحی)

رضافروری فر

کارشناس بهره برداری سازمان آب و برق خوزستان - معاونت حفاظت و بهره برداری از منابع آب

Email : reza.foroughifar@yahoo.com

چکیده

در نواحی کوهستانی، حجم مواد ترسیب شده توسط رودخانه کم بوده و ذرات، درشت و گوشه دار هستند. این رسوبات ممکن است از هر نوع سنگ و با هر درجه مقاومت مکانیکی و خواص ژئوتکنیکی تشکیل شده باشند. از طرفی، آب‌رفتهای قسمت های پایانی رود، به علت انرژی کمی که آب در این نواحی دارد، عمدتاً از لای و رس تشکیل می‌گردد. از جنبه برداشت و استخراج مصالح، گودال کنی عمیق، در صورت امکان دسترسی آسان و فراهم بودن تجهیزات مورد نیاز، دارای صرفه اقتصادی است. برداشت مصالح شن و ماسه از بستر رودخانه جراحی در منطقه مشراکه (پل خلف آباد) متمرکز است که علت این مسئله یکی وجود مصالح شن و ماسه در بستر رودخانه و دومی سهولت دسترسی به این مصالح است. نزدیک بودن معادن این منطقه به جاده آسفالتی و وجود خطوط برق نیز در فعال بودن این معادن موثر می‌باشند. بر اثر کاهش میزان نزولات جوی در چند سال اخیر، رسوبی رودخانه کاهش یافته، از طرف دیگر با توجه به تراکم معادن و کارگاه ها حدفاصل روستای مریبی تا حریم لوله گاز در بالادست پل مشراکه (خلف آباد) و با توجه به پتانسیل یابی در سال 1383 امکان تامین مصالح تا سقف حداکثر 600 هزار متر مکعب صرفاً جهت کارگاه های قدیمی موجود مقدور بوده که نسبت به سال قبل 20 درصد کاهش یافته است. ضمناً هر گونه پذیرش تقاضای جدید بدلیل محدودیت آورد رسوبی مقدور نمی‌باشد. بیشترین مقدار برداشت مربوط به سال 1381 و کمترین آن در سال 1372 می‌باشد. لازم به ذکر است که این بدلیل آن است که در سالهای اولیه تعداد کارگاه های احداث شده کمتر بوده و حداکثر تا سال 1381 کارگاه های جدید با توجه به آورد رسوبی رودخانه احداث شده اند. ضمناً وضعیت معادن و گذار شده رودخانه جراحی بصورت موزائیکی است یعنی به علت تراکم ضلع مشترکی بین کارگاه ها وجود دارد. که در سالهای اخیر بدلیل خشکسالی و همچنین عدم مراجعه تعدادی از کارگاه ها حجم موافقت سازمان جهت برداشت بسیار کاهش یافته است.

واژه های کلیدی: گودال کنی عمیق، جراحی، مشراکه، تراکم، آورد رسوبی.

مقدمه :

شن و ماسه رودخانه ای که در معرض انتقال ممتد در آب بوده، منابع مطلوبی از مصالح میباشند، زیرا مواد ضعیف و سست آنها توسط سایش حذف گردیده و شن و ماسه با دوام، گرد شده و با دانه بندی مناسب به جا مانده است. همین امر، باعث گردیده که این منابع نیاز به فراوری کمتری داشته باشند. همچنین در دسترس بودن آن و نزدیکی به جاده های حمل و نقل و محل مصرف که در نهایت بالا بردن ارزش اقتصادی آنرا رقم می زند، از جمله دلایلی است که استفاده روزافزون از این منابع ارزشمند را به دنبال داشته است.

1- انتقال رسوب

همچنان که آب از ارتفاعات زیاد به طرف دریاچه ها یا دریاها جریان می یابد، انرژی پتانسیل آن به شکلهای دیگر انرژی تبدیل میشود و ضمن فرسایش زمین، شبکه های پیچیده ای از آبراهه ها را توسعه می دهد. رودخانه ها تغییرات ریخت شناسی خود را با استفاده از انرژی اضافی (بالتر از آنچه مورد نیاز است) برای حرکت راحت آب از نقطه ای به نقطه دیگر انجام می دهند.

انتقال رسوبات با اندازه های شن و ماسه عمدتاً در تعیین شکل آبراهه دارای اهمیت ویژه بوده و کاستن این رسوبات می تواند موجب تغییراتی در آبراهه گردد. ایجاد شن و ماسه می تواند نتیجه عوامل مختلفی باشد که از جمله آنها تغییرات در کاربری اراضی، پوشش گیاهی، آب و هوا و فعالیتهای تکنونیک می باشد [۱].

رسوبات، بیشتر به شکل بار معلق، متشکل از رس، لای و ماسه ریز که به وسیله آشفتگی جریان در حالت تعلیق نگه داشته می شوند، انتقال می یابند. در مقابل، بار کف متشکل از ماسه، شن و قلوه سنگ ها با غلطیدن، لغزیدن و جهیدن در طول بستر رودخانه منتقل می شود. بار کف از چند درصد بار کل در رودخانه های مناطق کم ارتفاع تا حدود ۱۵٪ در مناطق کوهستانی و تا بیش از ۶۰٪ در برخی حوضه های مناطق خشک، تغییر میکند. [۲].

اگر چه بار کف بخش نسبتاً کوچکی از کل بار رسوبی را تشکیل می دهد، اما عمدتاً ساختار رودخانه های شنی و ماسه ای توسط چگونگی انتقال رسوبات بار کف شکل میگیرد.

2- پیوستگی انتقال رسوب در سامانه های رودخانه ای

رواناب ها سطح زمین را فرسایش داده و شبکه رودخانه مواد فرسایش یافته هر حوضه را با خود حمل می نماید. نرخ فرسایش (عمق متوسط خاک از دست رفته) در مناطق مختلف و شرایط گوناگون، به طور وسیعی تغییر می کند (مثلاً از ۰/۱ تا ۲۰ میلی متر در سال). یک حوضه آبریز نمونه را می توان به سه ناحیه تقسیم کرد: ناحیه فرسایش یا تولید رسوب (سرچشمه های با شیب تند و سریعاً فرسایش یابنده)، ناحیه انتقال (که در طول آن، رسوب، کم و بیش بدون اتلاف یا افزایش حرکت می کند) و ناحیه ته نشینی.

انتقال رسوب از حوضه آبریز و در طول سامانه رودخانه به طور پیوسته انجام میگیرد. افزایش فرسایش در بازه های بالایی حوضه و انتقال بار رسوبی به پایین دست از طریق شبکه رودخانه می تواند بر مشخصات رودخانه تا کیلومترها در پایین دست (و برای سال ها و دهه ها) اثر بگذارد.

آبراهه رودخانه در بازه انتقال را می توان به عنوان یک نوار نقاله در نظر گرفت که تولیدات فرسایشی را به پایین دست تا مناطق نهایی ته نشینی منتقل می کند. اندازه رسوبات معمولاً در طول سامانه رودخانه از شن و قلوه سنگ در بازه های با شیب تند در بالادست، تا ماسه و رس در بازه های با شیب کم در پایین دست تغییر میکند که منعکس کننده کاهش اندازه ذرات توسط سایش و هوا زدگی و نیز دانه بندی توسط جریان آب می باشد.

در طول نوار نقاله، ساختار آبراه (مانند تپه های شنی) به نظر پایدار می رسد، اما ذرات تشکیل دهنده آنها ممکن است سالانه تادو سال یک بار با رسوبات بالادست جایگزین شوند. به طور مشابه، رسوباتی که سیلابدشت رودخانه ها را تشکیل می دهند.

سیلابدشت ها مشخصه های دینامیک تشکیل دهنده یک واحد منفرد هیدرولوژیک و زمین ریخت شناسی هستند که با انتقال های متناوب آب و رسوب بین دو جزء، مشخص می گردند. عدم تشخیص ارتباط متقابل بین سیلابدشت و آبراهه رودخانه، باعث بروز مشکلات فراوانی در مدیریت رودخانه می شود [۱].

3- برداشت شن و ماسه در سامانه رودخانه

شنهای داخل رودخانه به فرآوری کمتری نسبت به خیلی از منابع دیگر نیاز داشته و از سوی دیگر نهشته های رودخانه ای مناسب، معمولاً نزدیک محل مصرف یا جاده های حمل و نقل قرار دارند که خود باعث کاهش هزینه های حمل و نقل که بخش عمده ای از هزینه ها را تشکیل میدهد می گردند. به علاوه، شن های درون بستر معمولاً دارای کیفیت نسبتاً بالایی می باشد که میتوان آنها را به عنوان مصالح مناسب برای تهیه بتن با سیمان پرتلند مورد استفاده قرار داد [۱].

یک روش، تخمین میزان آورد سالانه بار کف از بالادست (نرخ دوباره پر کردن) و محدود کردن حفاری سالانه به آن مقدار یا درصدی از آن (آورد مطمئن) می باشد. این روش، دارای این مزیت است که حفاری را با آورد رسوبی رودخانه در یک روند کلی متناسب میکند. اما انتقال بار کف می تواند آشکارا از سالی به سال دیگر تغییر کند. بنابراین به کارگیری این روش در صورتی که نرخ حفاری مجاز براساس نهشته های جدید آن سال (به جای آورد متوسط درازمدت بار کف) محاسبه گردد، مناسب تر به نظر می رسد. البته مطلب اساسی تر آن است که فرض عدم تأثیرپذیری آبراه در صورت اجازه برداشت در حد نرخ دوباره پر کردن، بدون ملاحظه پیوستگی انتقال رسوب در طول سامانه رودخانه مطرح می گردد. بازه محل برداشت شن و ماسه به عنوان منبع رسوب بالادست، برای بازه های پایین دست به حساب آمده و بنابراین، برداشت در حد نرخ دوباره پر کردن می تواند به شرایط آب طالب رسوب در پایین دست منتهی شود. پیچیدگی ذاتی انتقال رسوب و تغییرات آبراه، پیش بینی های قطعی و معین را در حال حاضر غیر ممکن می سازد. مدل های انتقال رسوب نیز می توانند راهنمایی برای پیش بینی میزان فروافتادگی و رسوبگذاری بالقوه آبراه باشند، اما همه این مدلها، ساده سازی هایی از یک واقعیت پیچیده بوده و استفاده از مدل های موجود محدود به روابط غیر مطمئن منحنیهای سنجش رسوب، تغییرات در زبریهای کف و درک غیر کافی از روند زره دار شدن بستر و فرسایش دیواره ای است.

4- رسوبات رودخانه ای

در نواحی کوهستانی، حجم مواد ترسیب شده توسط رودخانه کم بوده و ذرات، درشت و گوشه دار هستند. این رسوبات ممکن است از هر نوع سنگ و با هر درجه مقاومت مکانیکی و خواص ژئوتکنیکی تشکیل شده باشند. از طرفی، آبرفتهای قسمت های پایانی رود، به علت انرژی کمی که آب در این نواحی دارد، عمدتاً از لای و رس تشکیل می گردد. با توجه به این نکات، بهترین مصالح خرده سنگی را می توان در محدوده میانی یک رودخانه پر آب و پر انرژی جستجو کرد. در این نواحی، آبرفت های بستر رودخانه معمولاً از شن و ماسه و ذرات درشتتر از آن ایجاد شده و به دلیل مقاومت مکانیکی زیاد، دانه بندی معمولاً مناسب و بدون دانه های سست و ذرات ریز و زیان آور، مناسب ترین منبع تأمین شن و ماسه اند. قسمت اعظم شن و ماسه کشور ما از منابع آبرفتی بستر رودها تأمین می شود. ویژگی دیگر این آبرفت ها قابل ترمیم بودن آنهاست، طوری که بخشی از منابع استخراج شده در فصل سیلاب، توسط رود جایگزین می شود.

وقتی رودخانه ای از دره ای پر شیب به طور ناگهانی وارد دره ای کم شیب یا منطقه ای مسطح یا دشت می شود، بخشی از بار رسوب خود را برجای می گذارد. گسترش افقی این رسوبات معمولاً پهن و نسبتاً کوتاه و به شکل مخروط باز شده ای است که رأس آن متوجه بالا رود است. رسوبات این مخروط های آبرفتی، که به آن مخروط افکنه هم میگویند از رأس به سمت قاعده نوعی جورشدگی را نشان می دهد. به این ترتیب که در سمت کوهستان، دانه ها درشت تر بوده و به سمت دشت ریزتر میشوند.

البته ممکن است در میان رسوبات درشت تر، لایه ها و عدسی هایی از لای و رس دیده شود که معرف فعالیت رودخانه در دوره های مختلف است. مخروط افکنه ها در نواحی خشک و نیمه خشک، مثل ایران که پوشش گیاهی و بارندگی به صورت پراکنده و شدید است، توسعه بیشتری دارند. در دامنه پاره ای از کوه ها مخروط افکنه های دره های مجاور به یکدیگر می پیوندند و به صورت نواری ممتد درمی آیند. مثلاً رودهای فصلی و دائمی متعددی که از شمال کوه های البرز به دشت های ساحلی دریای مازندران سرازیر می شوند، با گذشت زمان نوار ممتدی از رسوبات مخروط افکنه ای را در دامنه این کوه ها بر جای گذارده اند [۱].

5- روش های برداشت مصالح

از جنبه برداشت و استخراج مصالح، گودال کنی عمیق، در صورت امکان دسترسی آسان و فراهم بودن تجهیزات مورد نیاز، دارای صرفه اقتصادی است. این روش در حالتی که آورد رسوب زیاد بوده و بتواند در گودال ته نشین شود نیز کاربرد دارد. البته ته نشینی رسوب و جایگزینی بار کف، سبب ایجاد کمبود بار رسوب در پایین دست شده که این امر، ممکن است باعث افت رقوم کف در پایین دست و تدریجاً تغییر ریخت شناسی رودخانه شود. حفاری گودال های عمیق در یک آبراه ثانویه در کنار آبراه اصلی رودخانه مناسب تر است، زیرا جریان عبوری در آبراه اصلی ممکن است سبب ایجاد مشکلاتی در عملیات برداشت شود.

برداشت مصالح از داخل آب می تواند معایب چندی دربرداشته باشد که سه مورد عمده آن عبارتند از: تأثیرگذاری بر کیفیت آب پایین دست به خاطر رهاسازی لای و رسوب کف، تخریب نواحی دارای شرایط مناسب برای تخم ریزی ماهیان و تأثیر احتمالی بر جمعیت ارگانیزم های آبی.

روش لایروبی از کف آبراه فعال، معمولاً در ارتباط با گسترش امکانات ترابری میباشد. لایروبی مستمر در رودخانه هامی تواند برای استفاده قایقرانی قایقهای کوچک مفید باشد. نمونه ای از کار برد این روش، استخراج مصالح از مناطق کم عمق مانند نقاط برآمده و رهاسازی آنها در بستر آبراه برای جابه جایی است.

برداشت سطحی مصالح از جناحین و نهشته های موضعی، معمول ترین روش مورد استفاده برای استخراج مصالح از رودخانه ها است. این عملیات میتواند در زمان خشکی یا کم آبی رودخانه در سطوح خشک انجام شده و معمولاً تأثیر چندانی بر کیفیت آب نمی گذارد. این گونه عملیات را نباید در محل های تخم گذاری ماهی ها انجام داد. راهکار معمول در این روش، پایین آوردن سطح خاکریز در سطح یک شیب ملایم (با شیب ۱ تا ۲ درجه) به سمت آب است، که در این حالت، یک سطح صاف وبدون برآمدگی پدید می آید. البته این روش از جنبه زیست محیطی، یک سری مشکلات به شرح زیر نیز پدید می آورد:

- در مقایسه با حجم مصالح استخراج شده، منطقه نسبتاً وسیعی را دست خورده می کند. پس از این عملیات، سطحی باکیفیت پایین که نیازمند اصلاح و بازیابی است باقی می ماند.

- بی نظمی و بی قاعدگی به وجود آمده در نتیجه رسوبگذاری روی سطح نهشته های موضعی، که محل هایی مناسب برای زندگی و تغذیه ماهی های تازه متولد شده هستند، را حذف میکند [۱].

6- رودخانه جراحی:

برداشت مصالح شن و ماسه از بستر رودخانه جراحی در منطقه مشراکه (پل خلف آباد) متمرکز است که علت این مسئله یکی وجود مصالح شن و ماسه در بستر رودخانه و دومی سهولت دسترسی به این مصالح است. نزدیک بودن معادن این منطقه به جاده آسفالت و وجود خطوط برق نیز در فعال بودن این معادن موثر می باشند.

تعداد قابل توجهی از معادن شن و ماسه منطقه مشراکه در دهه شصت فعال بوده اند.

رودخانه جراحی از محل ارتباط رودخانه مارون با رودخانه اعلا (صندلی) در محدوده قدمگاه حضرت امام رضا (ع) شروع می شود و در منطقه هورشادگان خاتمه می یابد. رودخانه جراحی از نقطه ابتدای محدود روستای مشراکه دارای بستر عریض می باشد که عرض آن بین ۷۵۰ متر تا ۱۲۵۰ متر متغیر است. رسوبات آبرفتی درشت دانه در این بستر وجود دارد. کارخانه های سنگ شکن در منطقه پل خلف آباد و بالادست آن متمرکز شده اند. تعداد ۳۰ کارخانه سنگ شکن در منطقه پل خلف آباد وجود دارد.

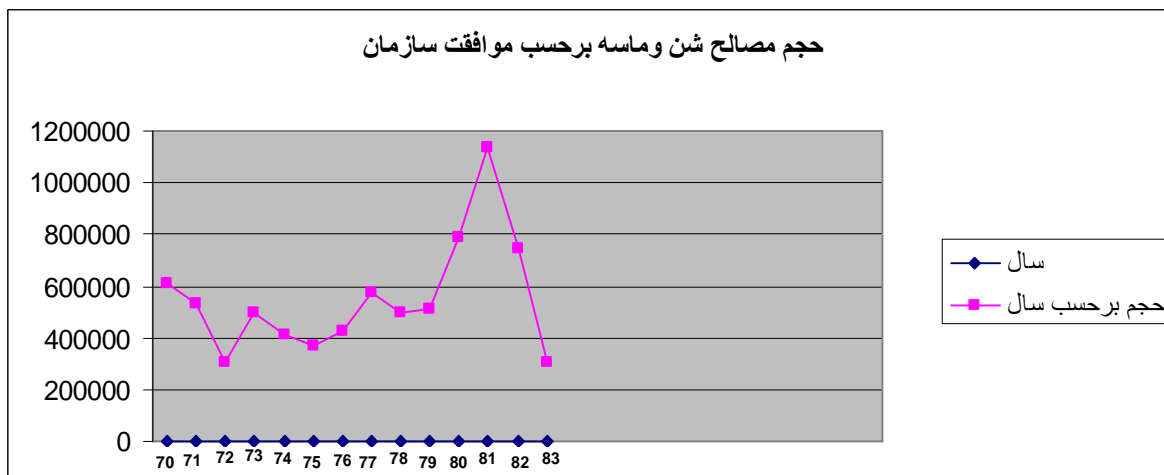
بر اثر کاهش میزان نزولات جوی در چند سال اخیر آورد رسوبی رودخانه کاهش یافته، از طرف دیگر با توجه به تراکم معادن و کارگاه ها حدفاصل روستای مریبی تا حریم لوله گاز در بالادست پل مشراکه (خلف آباد) و با توجه به پتانسیل یابی در سال ۸۳ امکان تامین مصالح تاسقف حداکثر ۶۰۰ هزار متر مکعب صرفاً جهت کارگاه های قدیمی موجود مقدور بوده که نسبت به سال قبل ۲۰ درصد کاهش یافته است. ضمناً هرگونه پذیرش تقاضای جدید بدلیل محدودیت آورد رسوبی مقدور نمی باشد.

7- میزان مصالح برداشت شده از رودخانه جراحی

حجم تخصیصی که در واقع موافقت سازمان با برداشت مصالح می باشد از اولین سال احداث کارگاه هادر منطقه تاسال ۸۳ به شرح ذیل است.

جدول (۱): حجم برداشت مصالح برحسب موافقت سازمان دررودخانه جراحی از ابتدای احداث کارگاه هاتا سال ۱۳۸۳

سال	حجم برحسب موافقت سازمان
۷۰	۶۰۸۲۰۰
۷۱	۵۳۱۲۰۰
۷۲	۳۰۵۷۶۰
۷۳	۴۹۹۲۱۰
۷۴	۴۱۰۳۱۵
۷۵	۳۶۶۷۹۳
۷۶	۴۲۸۷۲۰
۷۷	۵۷۷۰۸۴
۷۸	۴۹۴۰۹۶
۷۹	۵۱۰۰۱۲
۸۰	۷۸۶۹۶۳
۸۱	۱۱۳۳۸۶۲
۸۲	۷۴۵۰۳۲
۸۳	۳۰۸۷۵۰
جمع	۷۷۰۵۹۹۷
میانگتن حجم برداشت سالیانه	۵۵۰۴۲۸/۳۵

شکل (۱) نمودار موافقت برداشت مصالح در رودخانه جراحی از ابتدای سال ۱۳۸۳

همانطور که در جدول و نمودار فوق الذکر مشخص است بیشترین مقدار برداشت مربوط به سال ۱۳۸۱ و کمترین آن در سال ۱۳۷۲ می باشد. لازم به ذکر است که این بدلیل آن است که در سالهای اولیه تعداد کارگاه های احداث شده کمتر بوده و حداکثر تا سال ۱۳۸۱ کارگاه های جدید با توجه به آورد رسوبی رودخانه احداث شده اند. ضمناً وضعیت معادن و آگذارشده رودخانه جراحی بصورت موزائیکی است یعنی به علت تراکم ضلع مشترکی بین کارگاه ها وجود دارد. که در سالهای اخیر بدلیل خشکسالی و همچنین عدم مراجعه تعدادی از کارگاه ها حجم موافقت سازمان جهت برداشت بسیار کاهش یافته است.

8- مکانیزم کاربرد برداشت مصالح شن و ماسه از رودخانه جراحی:

رودخانه جراحی در منطقه مشراکه افزایش عرض دارد. لذا شرایط مناسب جهت ته نشینی رسوبات درشت دانه فراهم است. مکانیزم کاربرد برداشت مصالح شن و ماسه از بستر رودخانه جراحی در منطقه مشراکه در سالهای قبل به این شکل بوده که هر کارخانه مصالح شن و ماسه خود را از معدن مجاور تامین می کرده و این مسئله باعث ایجاد ناهنجاریهای زیادی در بستر رودخانه گردیده است. ایجاد گودالهای متعدد باعث تغییر مشخصه های هیدرولیکی رودخانه از قبیل مقدار شیب بستر، عرض مقطع جریان آب، عمق نرمال آب، دانه بندی رسوبات بستر شده است.

9- آثار برداشت مصالح رودخانه ای بر فرسایش در رودخانه جراحی:

در سالهای گذشته برداشت بی رویه مصالح در منطقه مشراکه باعث ایجاد فرسایش شدید در بستر رودخانه و تخریب پلهای ارتباطی (پل آبناو پل) فلزی در سال ۱۳۸۱ در این منطقه شده است کاهش رقوم بستر رودخانه جراحی در منطقه مشراکه باعث افزایش سرعت جریان آب در مواقع سیلابی شده است که در نتیجه فرسایش کناری نیز در طول مسیر از پل مشراکه به پائین دست در نقاط متعددی داده است. [۳].

10- آثار برداشت از بستر رودخانه جراحی بر آبخوان زیرزمینی منطقه

آبخوان زیرزمینی منطقه مشراکه در میان لایه های مارن، سیلتستون و ماسه سنگ تشکیل شده است. محدوده نفوذ آب رودخانه جراحی به درون آبخوان زیرزمینی منطقه در همان محل برداشت مصالح شن و ماسه قرار دارد. کاهش رقوم بستر رودخانه در کاهش یافتن رقوم سطح آبخوان زیرزمینی بسیار موثر و کلیدی است. لذا توصیه می شود برداشت مصالح از منطقه مشراکه در حد مجاز باشد تا از کاهش رقوم بستر و در نتیجه کاهش سطح آب زیرزمینی جلوگیری بعمل آید.

11- اثرات برداشت از بستر رودخانه جراحی بر میزان سیل وزمینهای کشاورزی

حجم زیادی از مصالح از بستر رودخانه جراحی طی سالهای گذشته برداشت شده و این مسئله باعث ایجاد تغییراتی در مقدار شیب بستر رودخانه در منطقه مشراکه شده که این تغییرات در جهت افزایش شیب بوده است. در زمستان ۱۳۸۰ چندین هکتار از زمینهای زراعی مجاور کناره چپ رودخانه جراحی در محدوده روستای حسینی علیا بر اثر برخورد سیلاب با این کناره تخریب شده است. در مواقع ورود حجم زیادی از سیلاب به رودخانه جراحی بدلیل کاهش عرض مقطع رودخانه در منطقه رامشیر بخش قابل توجهی از سیلاب از کناره های رودخانه عبور کرده و در دشت

رامشیربخش می شود که برداشت بیش از حد در منطقه مشراکه واقع در ناحیه شمالی رامشیر طی سالهای متوالی ویی وقفه صورت گرفته است که باعث کاهش یافتن رقوم بستر رودخانه و فرسایش نمودن آن شده است.

12- تاثیر پذیری سازه ها و تاسیسات هیدرولیکی مسیر رودخانه جراحی ناشی از برداشت مصالح

یکی از سازه های مهم که در منطقه مشراکه قرار دارند پل خلف آباد می باشد. در حال حاضر فرسایش شدید در بستر و کناره راست رودخانه در محدوده پایه های پل جدید نیز رخ داده است. جاری شدن سیلاب در زمستان سال ۱۳۸۰ باعث تخریب قسمتی از حفاظت ساحل راست رودخانه در محدوده سد انحرافی رامشیر و بعضی از تاسیسات دیگر شده است. [۳].

13- اثرات برداشت از بستر رودخانه جراحی بر مشخصه های هیدرولیکی

در سالهای گذشته برداشت بی رویه در منطقه مشراکه باعث ایجاد فرسایش شدید در بستر رودخانه گردیده که مقدار شیب بستر بر اثر این فرسایش، افزایش یافته و در نتیجه تغییراتی در دانه بندی رسوبات بستر و مقدار ضریب زبری بستر رخ می دهد.

نتیجه گیری:

۱- رودخانه جراحی از محل ارتباط رودخانه مارون با رودخانه اعلا (صدلی) در محدوده قدمگاه حضرت امام رضا (ع) شروع می شود و در منطقه هورشادگان خاتمه می یابد. رودخانه جراحی از نقطه ابتدای محدود روستای مشراکه دارای بستر عرضی می باشد که عرض آن بین ۷۵۰ متر تا ۱۲۵۰ متر متغیر است. رسوبات آبرفتی درشت دانه در این بستر وجود دارد.

۲- رودخانه جراحی در منطقه مشراکه افزایش عرض دارد. لذا شرایط مناسب جهت ته نشینی رسوبات درشت دانه فراهم است. مکانیزم کاربرد داشت مصالح شن و ماسه از بستر رودخانه جراحی در منطقه مشراکه در سالهای قبل به این شکل بوده که هر کارخانه مصالح شن و ماسه خود را از معدن مجاور تامین می کرده و این مسئله باعث ایجاد ناهنجاریهای زیادی در بستر رودخانه گردیده است.

۳- در سالهای گذشته برداشت بی رویه مصالح در منطقه مشراکه باعث ایجاد فرسایش شدید در بستر رودخانه و کاهش رقوم بستر گردیده است. بر اثر کاهش میزان نزولات جوی در چند سال اخیر آورد رسوبی رودخانه کاهش یافته. از طرف دیگر با توجه به تراکم معادن و کارگاه ها حدفاصل روستای مریبی تا حریم لوله گاز در بالا دست پل مشراکه (خلف آباد) و با توجه به پتانسیل یابی در سال ۸۳ امکان تامین مصالح تاسقف حداکثر ۶۰۰ هزار متر مکعب صرفاً جهت کارگاه های قدیمی موجود مقدور بوده که نسبت به سال قبل ۲۰ درصد کاهش یافته است. ضمناً هرگونه پذیرش تقاضای جدید بدلیل محدودیت آورد رسوبی مقدور نمی باشد.

تقدیر و تشکر:

بدینوسیله اینجانب از حمایت های مالی و پشتیبانی سازمان آب و برق خوزستان و دفتر پژوهش های کاربردی سازمان آب و برق خوزستان کمال تشکر و قدردانی بیدریغ خود را ابراز می نمایم.

منابع و مراجع

- ۱- وزارت نیرو- شرکت مدیریت منابع آب ایران (۱۳۸۴)، راهنمای برداشت مصالح رودخانه ای، نشریه ۳۳۶.
- ۲- Kondolf, G. M. (۱۹۹۸) "Environmental Effects of Aggregate Extraction from River Channels and Floodplains". In: P. T. Bobrowsky, (Editor), Aggregate resources: a global perspective. A. A. Balkema, Brookfield, Vermont. pp ۱۱۳-۱۲۹.
- ۳- مهندسین مشاور سازه آب اهواز. (۱۳۸۱). مطالعات تعیین حریم و بستر رودخانه های مارون و جراحی، جلد چهارم، مطالعات برداشت مصالح شن و ماسه از رودخانه های مارون و جراحی.